

Phyllobius oblongus L. Allmän å fruktträd och skyddshäckar (särskilt alm-) på våren och försommaren.

Cleonus fasciatus MÜLL. Halmstad.

Cleopus (Cionus) pulchellus HRBST. I antal från Övraby och Vessige.

Stereonychus (Cionus) fraxini DE G. Sällsyntare än föregående art. Breareds socken.

Furcipes rectirostris L. Å blommande hägg ej sällsynt i Halmstadstrakten.

Rhagium sycophanta SCHR. Några ex. å ekstubbar, Enslöv och Köinge.

Syneta betulae F. Ett ex. från Abilds socken.

Chrysomela sanguinolenta L. Ej sällsynt på sandmarker. Halmstadstrakten.

Plagiodera salicis DE G. Några ex. från Breareds socken.

Gust. Fogelqvist.

Till belysningen av skyddade formers öatbarhet. — I sammanhang med de på sista tiden på nytt bedrivna undersökningarna över de insekter, vilka skenbart försmås av fåglar men dock förtäras, kunna nedanstående iakttagelser förtjäna att anföras, såsom varande av ett visst värde för mimikryteoretikerns arbetsmetoder.

I början av juni iakttog jag en sparrhona, som alldeles framför mina fötter med motvilja hackade på en *Cantharis fusca*. Efter ett par hack lämnade hon skalbaggen liggande på sanden och flög bort. Nu tog jag upp insekten och konstaterade, att den verkligen tillhörde ovannämnda art. Hade jag ej sedan åter lagt den tillbaka på sanden, så hade skenbart ett bevis förebragts för djurets öatbarhet. Men! Efter en stund kommer antagligen samma hona (sannolikheten härav stödjes av flyktens målmedvetna riktning) tillbaka till skalbaggen och äter upp den i min närvaro.

F. Bryk.

Perrisia glechomæ, ny för Sverige. Den 18 juni 1922 träffades på *Glechoma hederacea*, som växte i strandsnärvegetationen på branten till Rösjöån vid pass en km. från Skäldervikens station, ett dipterocecidium, som uppkommit därigenom, att stammens två översta blad blivit förkrympta, förtjockade, brunfärgade och uppåtriktade och med de konkava insidornas kanter prässats fast tillsammans, bildande en pungformig gallbildning c:a 5 mm. i längd och 3,5 mm. i bredd. Cecidiet, som ursprungligen beskrivits av KIEFFER (Wien. ent. Zeitg. 1889) och sedermera bl. a. av HOUARD (Zoocéc. d. plantes d'Europe, n:o 4008, fig. 1183—84), förforsakas av gallmyggan *Perrisia glechomæ* KIEFF. Gallen skall enl. HOUARD